

te Bundsgaard ved også godt, at gruppen af børn af arbejdsløse er meget, meget forskellig. Derfor kan man ikke ensidigt gå ind og svare på præcis, hvad man vil gøre.

Jeg har tidligere sagt til fru Lotte Bundsgaard, at vi er ved at sætte ind, vi er ved at lave et projekt. Det er ikke, som fru Sandy Brinck, der nu er gået, tidligere sagde, at vi allerede brystede os af, at vi havde sat en masse ting i gang. Der er blevet sat ting i gang, men vi er nu ved at komme til bunds i, hvad årsagerne er til, at det går børn dårligt. Hvordan bryder man den negative sociale arv? En af nøglerne til det er bedre uddannelse, fodfæste på arbejdsmarkedet til forældrene. Det er vi fuldstændig klar over.

Fru Lotte Bundsgaard prøver her at opbygge en modsætning mellem det, regeringen vil, og det gode sigte, fru Lotte Bundsgaard her gør sig til talsmand for, nemlig at børn af arbejdsløse selvfølgelig skal behandles ordentligt, det er vi ikke uenige om. Selvfølgelig skal man prøve at sikre sig, at de forældre, det drejer sig om, får fodfæste på arbejdsmarkedet.

Vores mål er fuldstændig entydigt, og derfor vil der også blive sat ind på en række punkter, som kan forbedre de her børns situationer, det kan fru Bundsgaard være ganske sikker på.

Til hr. Jens Peter Vernersen kan jeg igen sige: Vi kan jo ikke blive uenige om, at arbejdsløshed er et problem for den enkelte familie, men i og med at regeringen nu sætter ind på en række punkter, som skal have lov til at virke, inden vi kan se resultaterne af det – og det har vi altså ikke kunnet endnu – så er jeg da selvfølgelig fortrøstningsfuld. Det skal jeg være, men ellers så må regeringen til enhver tid drøfte, hvad vi skal gøre for at komme en eventuel større stigning i arbejdsløsheden til livs.

Formanden:

Fru Lotte Bundsgaard for et sidste spørgsmål.

Kl. 13.40

Lotte Bundsgaard (S):

Nu kan jeg forstå, at ministeren har lidt svært ved at skille de forskellige grupper af børn, der er børn af ledige, ad.

Hvis vi nu tager fat på den gruppe, som lider stærkt under, at deres forældre er arbejdsløse, så kender ministeren selvfølgelig til de forskellige rapporter, der ligger på det her område. Hvad har ministeren så konkret tænkt sig at gøre for, at de børn ikke kommer til at lide så meget, som de gør i dag, når deres forældre er arbejdsløse?

Det ved ministeren jo godt at der er en gruppe børn, der gør. Hvad har ministeren konkret tænkt sig at gøre?

Jeg hører, ministeren siger, at der selvfølgelig skal gøres noget, og at man har sat projekter i gang, at der vil blive sat ind på en række punkter og andre gode politikerevar. Jeg beder socialministeren om at svare på, om ministeren har tænkt sig at gøre noget ud over punkter og rapporter. Og hvis ministeren har tænkt sig at gøre noget, vil ministeren så ikke på ganske almindeligt dansk fortælle mig, hvad ministeren har tænkt sig at gøre?

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nej, for fru Lotte Bundsgaard kan ikke andet end at svinge sig op og kan ikke finde ud af at definere sit spørgsmål i en sådan grad, at man kan svare på det.

Selvfølgelig bliver der lavet rapporter for at have et ordentlig vidensgrundlag, for det vil jo også være dumt at begynde at lave initiativer på baggrund af, hvad man sådan fornemmer, når man stikker fingeren i jorden. Men det er måske det, fru Lotte Bundsgaard søger efter.

Det, der bliver sat ind mod, er selvfølgelig, at der skal skabes en bedre uddannelse, at man skal gøre mere, for at de forældre, det drejer sig om, får fodfæste på arbejdsmarkedet og bliver mere kvalificerede, for så kan de jo også nemmere beholde deres job.

Jeg ved godt, det er den dårligst uddannede del af arbejdsstyrken, der ryger ud først. Og det er jo en del af det, regeringen netop arbejder på: At lave en bedre opkvalificering, hvor vi starter helt i folkeskolen og går videre med at få mere kvalitet i uddannelser og sikrer os, at flere kommer ind på en uddannelse og får en uddannelse. Og det er sådan set nøglen i det her.

Så er der de meget socialt belastede børn, hvor der i dag allerede jo gøres en lang række forskellige indsatser, hvor man har fripladser i daginstitutioner, hvor børnene kan komme og få et pædagogisk tilbud, selv om familiens økonomi ikke rækker til det. Og fru Lotte Bundsgaard ved jo også godt, at der allerede i dag er den slags tiltag, fordi det er fornuftigt at have.

Men sådan er der jo en lang række andre ting, hvor vi, da vi lavede satspuljen for i år, også satte ind med en række initiativer, bl.a. børnehuse, som vi forsøger os med i de større byer. Det er ofte også børn af arbejdsløse, fordi mor måske har en psykisk sygdom eller andet og derfor heller ikke kan passe et job. Der er behov for tilbud